

**Мәгърифәтче Бубилар истәлегенә багышланган укучыларның төбәкара
укулары**

Секция: Татар халкының мәгърифәтче хатын-кызлары – рухи байлык таратучылар.

**Фәнни-тикшерү эше: Зөһрә Акчурина һәм Шәфика
Гаспралыларның мәгърифәтчелек өлкәсендәге
эшчәнлеге.**

Эшне башкарды: Таҗиева Лилия Мансур кызы.

Фәнни житәкче: 1 нче категорияле
татар теле һәм әдәбият укытучысы

Исмәгыйлова Лениза Мехәмәтнур кызы.

Менеделеев муниципаль районы
муниципаль бюджет белем бирү оешмасы
“Бәзәкә урта гомуми белем бирү мәктәбе”

Сыйныф: 10

1. Кереш.

Безнең бай рухи мирасыбыз, мәгърур матбугатыбыз һәм бер үк вакытта хатын-кызларыбыз хәрәкәтендә мәңге жуелмас эз калдырган шәхесләребез бар. Тик халкыбызның гаять бай тарихлы булуын, ни кызганыч, бары соңгы елларда гына аңлый башладык шул. Тарихыбызның, андагы шәхесләрнең, шул исәптән зыялы кызларыбызның да тормыш юлларын гаять дәрәжәдә өйрәнелмәгән булуы нинди аяныч нәтижәләргә китерде...

XX гасыр башы ... Татарның зыялы ирләре Шәрыктан килгән олы гадәтне кайтарып, хатын-кызны нинди биеклеkkә куя алганнар. Әлеге фәнни эшебездә без шундый хатын-кызлардан Зөһрә һәм Шәфика Гаспралы турында язуны үзебез өчен **максат** итеп куйдык. Максатыбызны тормышка ашыру өчен эшебезнең **бурычларын** да билгеләдек:

1. Шәфика һәм Зөһрә Гаспралы турында истәлекләрне барлау, чыганаclar туплау.
2. Матбугат материаллары, истәлек язмалар, документлар белән танышу;
3. Күренекле шәхесләребезнең тормыш юлын өйрәнү;
4. Укучыларда патриотик хисләр тәрбияләү

Хезмәтебезнең **тикшерү объекты** – Шәфика һәм Зөһрә (Акчурина) Гаспралыларның шәхси тормышы, ә **тикшерү предметы** – Шәфика һәм Зөһрә(Акчурина) Гаспралыларның мәгърифәтчелек өлкәсендәге эшчәнлеге.

Эш барышында **кулланылган методлар**: эзләнү, чыганаclar анализы, синтез, күзәтү.

Кулланылган чыганаclar.

Эш барышында төрле чыганаclarга мөрәжәгать итәргә туры килде. Фәнни эшне башкарып чыгу өчен 4 чыганаcca анализ ясалды.

Эшнең структурасы.

Фәнни эшебез:

1. кереш
2. төп өлештән
3. йомгаклаудан
4. әдәбият исемлегеннән һәм кушымтадан (презентация) тора.

2. Төп өлеш.

Бераз үткәннәребезгә күз салыйк. 1917 елны Россиядә Романовлар тәхете җимерелгәч, татар хатын-кызлары хәрәкәте дә гаять тиз жанланып китә. Мәскәүдә яшәүче татар кызлары Бөтенроссия мөселман хатын-кызлары корылтаен уздыру тәкъдимен үк күтәрәп чыгалар.

Бу мөрәҗәгать россиядә татарлар күпләп яши торган зуррак шәһәрләрнең барысына да җибәрелә һәм һәркайда хуплап каршы алына. 1917 елның 24 апрелендә Казанда Бөтенроссия мөслимәләренең беренче корылтае тантаналы шартларда үзенә эшен «Новый клуб» бинасында башлап җибәрә. Корылтайда Россия, Кавказ, Кырым, Төркестан, Польша хатын-кызларыннан делегатлар катнаша. Чакырылган 71 делегаттан тыш «дөнъяда күрелмәгән бу хәлне» карар очен тагын 300 дән артык хатын-кыз килә.

Съезд ачылгач, залда утыручылар барысы да хатын-кызлар хәрәкәтенең танылган эшлеклеләре, халкына хезмәт итүне тормышының максатына әйләндергән, намус-вөҗдан эше дип санаган, әмма бу вакытта үз араларыннан мәңгелеккә күчкән Фатыйма-Фәридә Нәүрүзова белән Зөһрә Акчурина-Гаспралының якты истәлеген аягүрә басып алкышлылар. Съездның президиумында Исмәгыйль белән Зөһрәнең кызы - хатын-кызлар азатлыгы, тигез хокуклары өчен көрәшүче, кырым хатын-кызларының танылган житәкчесе, мөхәррир Шәфика Гаспралы утыра¹.

Әйе, Россиядә яшәүче бөтен мөселман татар хатын-кызларының мәртәбәле форумында шундый олы хөрмәткә Зөһрә Акчурина һәм аның кызы Шәфика да бик тә лаек булалар. Шәфиканың әтисе хакында бер-ике сүз әйтеп китсәм, артык булмас төсле. Исмәгыйль Мостафа улы Гаспринский (Гаспралы) (1851-1914) җәмәгать һәм сәясәт эшлеклесе, педагог, нәшир. Бакчасарай шәһәре мәдрәсәсендә, Воронеж шәһәре хәрби училищесында белем ала. 1883 елдан «Тәрҗеман» исемендә гәзит чыгара башлый. Яңа ысул белән укуга торган җәдит мәдрәсәләре ачуга нигез сала һәм алар өчен дәрәҗәләр нәшер итә. Шунның белән төрки халыклар мәгариф системасын үзгәртеп коруга зур өлеш кертә.

Зөһрә Әсфәндияр кызы Акчуринаның ире Исмәгыйль белән бергә төрки-татар дөнъясында танылган «Тәрҗеман» гәзитен чыгарудагы изге өлеше һәм Кырымда кызлар мәдрәсәсе ачып, мөселман мәдәнияте тарихында онытылмас зур хезмәт куя. Шуннысын да әйгми үтә алмыйм: «Тәрҗеман» гәзите Зөһрәнең кияүгә чыкканда бирелгән придан акчасына чыга.

Зөһрәнең мәгариф, матбугат өлкәсендәге хезмәтләренә үз заманының алдынгы фикер ияләре дә зур бәя биргәннәр. Ризәетдин Фәхретдиновның «Мәшһүр хатыннары» дип исемләнгән хезмәтендә милләтебезнең асыл заты булган Зөһрә Акчурина-Гаспринскаяга багышланган бүлек тә бар. Зөһрәнең «Тәрҗеман» гәзитасындагы эшчәнлеген ул болай бәяли: «Туган җире Сембер вилаятен ташлап, Кырымга

Бакчасарайга китә. Хәзинәсендәге берәз микъдар кыйммәт әйберләрен сарыф итеп матбаганың әкмалына (әзерлегенә)... гайрәт итә. «Тәржеман» газетасы нәшер ителә башлауга беренче хезмәтче була. Биш-алты еллар «Тәржеман»га язылу, эш кәгазьләрен жиберү белән бәйлә эшләренә ялгызы үзе башкара... Идел-Урал тарафында булган төрки сөйләшнә Исмәгыйль бәктән күпкә яхшырак белгәнлектән, Зөһрә ханым мондый арадашлыкта мөһим хезмәткәр була... Йорт хужалыгын һәм балаларын да һичкемгә тапшырмый, үзе карый.»

Зөһрә Акчурина туган яклары белән дә элементәне өзми. Бакчасарай шәһәрәндә үз акчасына жәдит мәктәбе ачканнан соң, ул шундый ук ысул белән яңача укуыны Зөябаш авылында да оештырырга керешә, Зөябаш авылында жәдиди ысуллы мәдрәсә ачтыруга ирешә.

1903 елның май башында уника мең кеше яшәгән Бакчасарай шәһәрәнә Россиянен барлык төбәкләреннән дә тагын йөзләрчә кунак жыела. Шушы кечерәк шәһәрчәккә жир йөзенең барлык тарафларынан меңнән артык хат һәм телеграммалар килә. Төрки-татар дөнъясы шулай итеп «Тәржеман» газетасының чыга башлавына егерме ел тулу көнен билгеләп үтә. Зөһрә Акчурина гына бу вакытта тантана итүчеләр арасында булмый. Ул кырык көннәр чамасы элек бу дөнъя белән мәңгегә хушлаша һәм Бакчасарай зиратының Миңлегәрәй хан төрбәсе каршындагы урынга жирләнә. Әмма исеме тантана итүчеләр телендә, халык телендә була. Яңа заманнар килгәнчегә хәтле аның балкышы сүнмәде, исеме телдән төшмәде.

Мөхтәрәм затлар - Исмәгыйль бәк белән Зөһрә ханымның 8 балалары була: Рифат, Шәфика, Бәһия, Ләйлә, Даниял, Нигәр, Мансур һәм Хәйдәр. Балалар зур һәм бай тарихлы гаиләдә матур тәрбия алып үсәләр. Гаиләдәге нәзәкәтле мөнәсәбәт, кирәге чыкса, үз туган телләреннән тыш гарәп, фарсы, рус, француз телләрендә иркен сөйләшә алалар.

1886 нчы елда (кайбер мәгълүматларда 1889 ел күрсәтелә) туган Шәфиканы якыннан белүчеләр, аның әле бала чагыннан ук фикерләү сәләте көчлелеген, кешеләргә карата житди, төптән уйлаган үз фикере булганлыгын әйтми калмыйлар. Шәфиканың әдәбиятны, сәнгатьне теләсә кемне сокландырырлык нечкә сиземләвен, матур итеп сөйли белүен дә күрсәтәләр. Бу сыйфатлар аның рухи затлылыгыннан, образлырак итеп әйтсәк, «аксөяклеләгеннән» килгәндер.

Мөхәррирлек белән дә кечкенәдән кызыксынуы гажәп түгел. Ул һәрвакыт редакциягә кереп әнисе Зөһрә ханымның бетмәс-төкәнмәс эшләренә, ягъни мәкаләләренә уку, төзәтү, авторларга хатлар язу, почтаны карау - барлау һ.б. мәшәкәтләре өчендә кайный, булыша.

XX гасыр башында татар халкы арасында жәдитчелек, ягъниевропача белемгә йөз белән борылу, кыз балалар өчен махсусхөнәр мәктәпләре, рус кызлары өчен ачылган уку йортлары программалары нигезендә уку йортлары ачу өчен көрәш жәелдерелә. Бу мәсәләләренә «Тәржеман» битләрендә даими күтәреләпкүләндә Зөһрә

ханымның тырышлыгы зур, әлбәттә. Шәфика улмәкаләләрне укый, канына сендерә. һәм шушы кызыксынулар-ның нәтижәсе буларак Бакчасарайда «Галәме нисван», ягъни «Хатыннар дөнъясы» (1906-1910) журналы чыга башлый. Әтисе Исмагыйль бәй житәкчелегендә чыккан бу журналны Шәфиканың беренче зур жиңүе дип санык. Әйтеп үтик, хатын-кызлар өчен махсус журнал чыгу - ул татар матбугатының шактый житлеккән булуына да бер дәлил. Ул - хатын-кызлар тормышында зур вакыйга, чөнки журнал аларны актив, ижади тормыш юлына алып чыгуга житди адым, этәргечләрнең берсе. Журнал хатын-кызларны һәр яктан мәдәниятле, һөнәрле итеп тәрбияләү идеясен алга куя. Аның битләрендә гигиена, медицина, мәгариф, балалар тәрбиясе, йорт-жир карау, аш-су, кул эшләре (моның өчен чигү, тегу үрнәкләре, өлгеләре бирелә), бизәнү серләре һ.б. буенча тормыш өчен иң кирәкле киңәшләр очратасың. Тик, ни кызганыч, журнал даими чыкмаган, ни сәбәптәндер зур өзеклекләр белән нәшер ителгән.

Шәфика 1904 елда Россияне тәртәткән сәяси вакыйгаларга житди игътибар бирә. Аерым алганда ул үзен илнең (бу очракта Россиянең) ватанпәrvәре итеп таныта. Рус-япон сугышы башлангач та, ул Россия армиясе сугышчылары өчен күлмәкләр тегү эшен башлап жиберә. Аның бу игелекле эше башка туганнарында да теләктәшлек таба. Кыз туганнарының аңа ярдәм йөзеннән акчалар жиберүләре мәгълүм.

Әнисенең вафатыннан соң «Тәржеман»ны чыгаруда әтисенә иң эшлекле ярдәм итүче дә Шәфика була. Тик, кыз баланың шәхси тормышы да бар бит әле. Инде барыбызга билгеле - XX гасыр башында төрки (ягъни тугандаш) халыкларның егетләре, үз тормышларын, мәгариф өлкәсендә хәйран алга киткән, дөнъяга ачык күз белән карый башлаган укымышлы татар кызлары белән корырга телиләр. Әзәрбайжанлы Нәсиб бәй Усуббеков та Шәфиканы яратып, үзенә кияүгә чыгарга сорый. Матур гына гаилә төзелә. Кыз бала ире янына - Ганжә шәһәрненә күчеп килә, ике балалары - кызлары Зөһрә (исеме Шәфиканың әнисе хөрмәтенә куела) һәм уллары Нияз туа. Так гаилә тарихы озакка бармаган төсле. Алар аерылышалар. Шәфиканың өйдә хужабикә генә булып яшисе килми. Ул шәһәрнең атаклы мәгърифәтчеләре, алдынгы карашлы ханымнары белән таныша, мәдәният, мәгариф һәм шәфкатьлелек эшләрендә катнаша. Ул яшен ташыдай актив жәмәгать эшлеклесе булып таныла, аның тавышы шәһәрнең матбугаты битләрендә ишетелә башлый. 1908 елның 5 февралендә «Закавказская газета» да басылган «О деятельности Елизавет-польского (Гянджиской) Мусульманского благотворительного общества» дигән һ.б. мәкаләләре - моның ачык мисалы.

1917 елда аның Казан Бөтенроссия хатын-кызлары корылтаена катнашканын әйтеп үткән идек. Аңа шул ук елның 18 маенда Мәскәүдә үткәрелгән Бөтен Россия мөселманнары съездында катнашу бәхете дә тигән икән. Бу тарихи вакыйгалар аңа көч бирә. Инде актив жәмәгать эшлеклесе булып танылган Шәфика корылтайлардан соң тагын да канатлана. Мәскәү съездыннан соң ук Кырымга эшкә килгән укытучы татар

кызлары -Зәйнәп Әмирханова һәм Илһамия Туктаровалар белән бергә хатын-кызлар арасында колачлы эш жәелдерелә. Бакчасарайда хатын-кызлар комитеты оештырыла. Симферополь шәһәрендә хатын-кызлар өчен И.Гаспринский исемендә укытучылар хәзерләү мәктәбе ачыла; кыз балаларны башлангыч мәктәпләргә тарту, укый-яза белмәгәннәр арасында эшләү, газеталарга мәкаләләр язу - бу эшләр алар эшләгән эшләрнең диңгездән бер тамчысы гына.

Боларга өстәп, ул 1917 елның апрелендә Бакчасарай шәһәрендә оешкан хатын-кызлар комитеты рәисе дә, яшь Кырым республикасында хәрби отрядлар (частьләр) оештыруда башлап йөрүчеләрнең дә берсе, 1917 елның августында Кырымда мөселман хатын-кызлары Үзәк комитеты оешкач, аның да рәис урынбасары була. Шулу елның ноябрендә Кырым милли конгрессының президиумына, 1918 елда Кырым милли парламентына сайлана.

Ләкин язмыш Шәфиканың изге омтылышларын, якты хыялларын тормышка ашыруга киртә сала. Большевиклар власте Кырымда, соңрак Кавказда ныгып, илдә дәһшәтле вәзгыять урнашканнан соң, һәрбер йогынтылы хәрәкәтләрнең, милли көчләрнең көрәш майданын берәм-берәм калдырып китүләре шартларында, Шәфикага да туган жиреннән аерылып китүдән башка чара калмый. Ул 1920 елда Бакуга, 1921 елда Төркиягә китәргә мәжбүр була. Китмәгән булса, 1937, 1944 еллар фаҗигасендә исән кала алмас иде...

Төркиядә дә ул милләте өчен файдалы булырга тырыша. Кырым татар халкы язмышы белән кызыксынып, аның тарихына кагылышлы материалларны бөртекләп җыя, әтисенең архивын барлый, бай материал туплый. Әмма төп шөгылә итеп балалар тәрбиясе, укытучылык эшен сайлый.

Ижаты һәм каһарман эшчәнлеген туган халкына багышланган Шәфика Исмәгыйль кызы Гаспралы 1975 елның 31 августында фани дөньядан китә. Шуннысы куанычлы, исеме һәм хезмәтләре Кырым татар халкы тарихына жуелмас һәйкәл булып кереп калган.

3. Йомгаклау.

Татар хатын кызларының югары белем өчен, гыйльми эшчәнлек өчен көрәше- рухи мирасыбызның бик аз, яисә бөтенләй диярлек өйрәнелмәгән, әмма бик гыйбрәтле һәм бик кызыклы бер сәхифәсә дияргә була. Бу сәхифә үз эченә татар халык мәгарифе тарихында мәңгә сүнмәс беренче йолдызлар белән беррәттән, язгы ажагандай ялтырап алган меңләгән билгесез зыялы хатын-кызларыбыз язмышын үз эченә ала. Әлеге язмышлар барысы да татар халкы язмышына, мәгърифәт өчен көрәш тарихына бәйле. Шәфика һәм Зөһрә Гаспралыларның тормыш юлы моңа ачык мисал.

Эш барышында без төп **максатыбызга ирештек** -Мәгърифәтче Шәфика һәм Зөһрә Гаспралыларның тормыш юлы һәм эшчәнлеген өйрәндөк. Моңың өчен без Шәфика һәм Зөһрә Гаспралылар турындагы истәлекләрне барладык, чыганаclar тупладык. һәм татарларның тормышын уңай якка үзгәртүдә әлеге шәхесләрнең өлеше зур булуына инандык.

Әлеге эзләнү эше барышында башка зыялы татар хатын-кызлары турында да бик күп мәгълүмат алдык. Өммегөлсем Акчурина- Камалова, Гайшә Богданова, Заһидә Бурнашева, Фатиха Аитова, Маһруй Мозаффария, Зәйнәп Хәсәниләрне дә онытырга хакыбыз юк безнең. Үз заманының алдынгы ирләрә белән бер сафта атлаган сылу хатын –кызларыбыз безнең өчен бүгенге көндә дә күркәм өлге булып торучы шәхесләр.

4. Кулланылган әдәбият

1. Үтәбай-Кәрим Р. Шәфика Гаспралы-Йосыфбәйле турында // әд-Дин вә әл-әдәп. 2000. Май; Hablemitoğlu Ş., Hablemitoğlu N. Şefika Casıralı ve Rusya'da Türk Kadın Hareketi (1893-1920). Ankara, 1998.
2. Биктимирова Т.Ә. Хәтерләргә яңартыйк.-Казан: ТФА Ш.Мәржани ис. Тарих институты, 2012.-148б. Кырым татарларының мәгрифәтче кызы Шәфика Гаспралы.
3. Биктимирова Т.Ә. Хәтерләргә яңартыйк.-Казан: ТФА Ш.Мәржани ис. Тарих институты, 2012.-148б. Татар халкының мәгрифәтче кызлары.
4. Хәмидуллин Лирон. Ак төннәр хәтерә: Әдәби очерк, эссе, хәтирәләр. - Казан: Татар. кит. нәшр., 2002. – 224 б.)